ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Διακήρυξη της Αγωνιστική Συνεργασία Τραπεζοϋπαλλήλων για το 33ο συνέδριο της ΟΤΟΕ

Τα εργατικά δικαιώματα στο στόχαστρο τραπεζών – κυβέρνησης
Με σημαία τις ανάγκες μας να περάσουμε στην αντεπίθεση

Την τριετία που μεσολάβησε από το προηγούμενο συνέδριο της ΟΤΟΕ το 2018, ολόκληρος ο πλανήτης δοκιμάστηκε από την πανδημία του κορονοϊού, που μετράει πλέον σχεδόν 2 χρόνια, ενώ επέδειξε εξαιρετική ανθεκτικότητα και μάλιστα ενδυναμώθηκε το καπιταλιστικό status quo. Οι αστικές κυβερνήσεις διαχειρίστηκαν την πανδημία με τρόπο που ανέδειξε έντονα τις προτεραιότητες του πολιτικοοικονομικού συστήματος. Έτσι μια υγειονομικού τύπου κρίση ήρθε να συσσωρεύσει περισσότερα δεινά στην εργατική τάξη που, ειδικά στη χώρα μας, έχει δεχτεί σημαντικά πλήγματα από τα προηγούμενα μέτρα διάσωσης του κεφαλαίου και δη των τραπεζών.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, που διαδέχθηκε τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, επιστράτευσε σαν

έτοιμη από καιρό όλο το κατασταλτικό και αντεργατικό της οπλοστάσιο, πιστή στο ιδεολογικό DNA της. Καθιέρωσε τη διακυβέρνηση με ΠΝΠ καταλύοντας τα θεμέλια ακόμα και της ίδιας της αστικής δημοκρατίας. Ό,τι δήθεν απρόθυμα επιτέλεσε η προηγούμενη κυβέρνηση σε μια σειρά από κρίσιμους τομείςα, είναι το έδαφος πάνω στο οποίο η κυβέρνηση της ΝΔ ρίχνει τη χαριστική βολή στην κοινωνία και στον κόσμο της εργασίας. Το καλοκαίρι ψήφισε το νόμο Χατζηδάκη, που καθορίζει τον τρόπο οργάνωσης της εργασίας με ξεκάθαρα ταξικό πρόσημο υπέρ των εργοδοτών, ειδικά των μεγάλων, και επιχειρεί να καταστείλει σε βαθμό ποινικοποίησης τη συνδικαλιστική οργάνωση και δράση.

Στο κομμάτι της προστασίας της ζωής και της υγείας, συνεχίζει τη διάλυση του ΕΣΥ, αφήνει κόσμο να πεθαίνει εκτός ΜΕΘ, μετά από τόσο καιρό που είχε να προετοιμαστεί, επιτρέπει τον συνωστισμό στα ΜΜΜ, που βέβαια δεν τα πολυχρησιμοποιούν οι ίδιοι και οι εταίροι τους. Κι ενώ έχει αποτύχει στην εκστρατεία για τον αναγκαίο εμβολιασμό που συμβάλλει στην προστασία του λαού, εξαπολύει χυδαία προπαγάνδα ενάντια στους ανεμβολίαστους και επιβάλλει νέους διαχωρισμούς για να καλύψει την απροθυμία της να λάβει ουσιαστικά μέτρα για την πανδημία. Ένας μόνο κλάδος του δημόσιου τομέα ενισχύθηκε γενναιόδωρα, αυτός της δημόσιας «τάξης και ασφάλειας». Ολόκληρη η κοινωνία τέθηκε υπό καθεστώς υγειονομικής και όχι μόνο επιτήρησης, καταλύοντας δικαιώματα και ελευθερίες που θεωρούνταν αυτονόητα.

Τράπεζες: χιλιάδες τραπεζοϋπάλληλοι εκτός κλάδου με απολύσεις και αποσχίσεις

Στον κλάδο των τραπεζών η πανδημία επιτάχυνε τον ψηφιακό μετασχηματισμό, ο οποίος χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για μια σειρά δυσμενείς εξελίξεις σε βάρος των συναλλασσόμενων πελατών και των τραπεζοϋπαλλήλων. Τα κόκκινα δάνεια πουλήθηκαν από τις τράπεζες σε εταιρείες διαχείρισης χρέους, με τεράστιες κρατικές εγγυήσεις μέσω του σχεδίου Ηρακλής που αποτελεί ουσιαστικά την 4η ανακεφαλαιοποίηση, με προνομιακούς όρους για να θησαυρίσουν οι ίδιες και να αποκτήσουν έλεγχο πάνω στην ιδιοκτησία χιλιάδων δανειοληπτών. Με τον νέο Πτωχευτικό νόμο από το 2019, καταλύθηκε και η ελάχιστη προστασία που παρείχε ο νόμος 3869/2010, με την πρώτη κατοικία πραγματικά οικονομικά αδύναμων νοικοκυριών να βγαίνει κι αυτή σε πλειστηριασμό. Σε μία περίοδο μάλιστα που το κόστος για στέγη, είτε νοικιασμένη είτε ιδιόκτητη, έχει εκτοξευθεί στα ύψη.

Στο μεταξύ, εφοπλιστές και μεγαλοεπιχειρηματίες είδαν τα δάνεια τους να διαγράφονται ή να ρυθμίζονται με προνομιακούς όρους, ενώ για τα τραπεζικά μεγαλοστελέχη η κυβέρνηση της ΝΔ φρόντισε να θεσμοθετήσει το 2019 ασυλία για το αδίκημα της απιστίας. Έτσι αν ένα τραπεζικό στέλεχος αποφασίζει τη διαγραφή δανείων για μέλη της οικονομικής ελίτ, δεν

μπορεί να διωχθεί αυτεπάγγελτα για τυχόν ζημιά που προκάλεσε στην τράπεζα παρά μόνο με πρωτοβουλία της ίδιας της τράπεζας, δηλαδή πρέπει οι ίδιοι να καταγγείλουν τους εαυτούς τους!

Την 3ετία που πέρασε έσπασε αυτό που οι αντιδραστικοί κύκλοι και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αρέσκονται να αποκαλούν «ταμπού των απολύσεων». Εφαρμόστηκαν δεκάδες προγράμματα δήθεν εθελούσιων εξόδων, σε συνδυασμό με κλεισίματα καταστημάτων, και χιλιάδες τραπεζοϋπάλληλοι βρέθηκαν άνεργοι, με απειλές και εκβιασμούς. Το ξεχειλωμένο ωράριο βιώνεται μέσα σε κλίμα ανασφάλειας και τρομοκρατίας. Από το τέλος του 2018 μέχρι σήμερα έχουν αποχωρήσει οριστικά περίπου 8.000 συνάδελφοι. Στην Πειραιώς, 24 συνάδελφοι που, ανάμεσα σε όλες τις διαθέσιμες επιλογές, επέλεξαν την, εικονική όπως αποδείχτηκε, δυνατότητα να παραμείνουν στην τράπεζα, αντί να μεταφερθούν στο fund ή να φύγουν με την εθελούσια, έμειναν χωρίς δουλειά, και με τις ευλογίες του Υπουργείου Εργασίας. Στην Αττικής το καλοκαίρι απολύθηκαν 2 συνάδελφοι που δεν έφυγαν με εθελούσια λόγω κλεισίματος Καταστημάτων. Στην Εθνική, απολύθηκαν 50 ενοικιαζόμενοι το 2019 συνάδελφοι που εργάζονταν πολλά χρόνια στην Τράπεζα.

Οι αποσχίσεις στις τράπεζες είχαν ως αποτέλεσμα τη μεταβίβαση χιλιάδων τραπεζοϋπαλλήλων εκτός τραπεζών: κλάδοι φύλαξης, καθαριότητας, κόκκινων δανείων, καρτών. Στην Πειραιώς, τη Eurobank και την Alpha Bank άλλαξαν εργοδότη με συνοπτικές διαδικασίες – και με τις ευλογίες της ΟΤΟΕ – πάνω από 2500 τραπεζοϋπάλληλοι, που βρέθηκαν σε εταιρείες διαχείρισης κόκκινων δανείων. Μετά τις χιλιάδες αποχωρήσεις, οι προσλήψεις είναι μόνο ελαστικά εργαζόμενων, ενοικιαζόμενων, με ατομική σύμβαση ορισμένου χρόνου και εκτός συλλογικών συμβάσεων, υπαλλήλων. Οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις έχουν κατακλύσει τις τράπεζες. Πλέον το τακτικό προσωπικό ανέρχεται οριακά στις 30.000 και οι τράπεζες συνεχίζουν ακάθεκτες να υλοποιούν τους σχεδιασμούς τους. Τα κέρδη τους αυξάνονται, τα τραπεζικά στελέχη απολαμβάνουν προνόμια και ασυλία, ενώ οι εργαζόμενοι και η παραδοσιακή πελατεία είναι βαρίδι. Η πραγματικότητα που ζούμε οι τραπεζοϋπάλληλοι είναι αυτή της τεράστιας εντατικοποίησης, των ξεχειλωμένων ωραρίων και των χιλιάδων απλήρωτων υπερωριών, ειδικά με την τηλεργασία, την ώρα που οι τραπεζίτες θέλουν να μας πείσουν ότι περισσεύουμε..

Έχουν κάνει τα πάντα οι τραπεζίτες για να απαλλαγούν από το προσωπικό που εντάσσεται στους Κανονισμούς/ Οργανισμούς, οι οποίοι υπέστησαν πολλές αλλαγές προς το χειρότερο την τελευταία τριετία. Τροποποιήθηκαν οι Κανονισμοί Αξιολόγησης σε όλες τις τράπεζες, έτσι που να είναι ακόμα πιο δεδομένη η κυριαρχία της στοχοθεσίας και της ατομικής προσπάθειας. Στην Alpha Bank και στην Εθνική η Διοίκηση προχωράει τις μεταβλητές

αποδοχές, και τη σύνδεση μισθού παραγωγικότητας, προσπαθώντας να συνδέσουν τα επιδόματα ευθύνης και βαθμού με την αξιολόγηση βάσει στόχων. Δεν υπάρχει συνάδελφος στην τράπεζα που να μην νιώθει ξεζουμισμένος, αναλώσιμος και ταυτόχρονα απροστάτευτος, ειδικά αν λάβουμε υπόψη και το γενικότερο πλαίσιο.

Η ΟΤΟΕ στο πλευρό των τραπεζιτών – αποδοχή και στα κυβερνητικά μέτρα

Σε αυτό το εξαιρετικά δυσμενές πλαίσιο για την κοινωνία και τους εργαζόμενους αναδείχτηκαν ακόμα περισσότερο οι αδυναμίες και η ανεπάρκεια του σημερινού συνδικαλιστικού μοντέλου που εκπροσωπούν οι δυνάμεις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίες κυριαρχούν και στο χώρο των τραπεζών. Η ΟΤΟΕ, από χρόνια υποτελής στην εργοδοσία, που συστρατεύθηκε στην «εθνική» προσπάθεια ανόρθωσης του ελληνικού καπιταλισμού, συνέχισε στη λογική της ταξικής ειρήνης και του «να τα έχω καλά με τα αφεντικά μου, βρέξει χιονίσει». Έχοντας την ευθύνη και τη δυνατότητα όχι απλώς να αποκρούσει τις επιθέσεις αλλά και να διεκδικήσει όρους εργασίας που αντιστοιχούν στον 21ο αιώνα, κατάπιε αμάσητο το σχέδιο των τραπεζιτών, και δεν έλειψαν οι περιπτώσεις που έβαλε πλάτη για την επίτευξή του. Ακόμα και για το νόμο Χατζηδάκη το καλοκαίρι που μας πέρασε, αντέδρασε συμβολικά και σαν από καθήκον με την προκήρυξη μιας 24ωρης απεργίας και μιας 4ωρης στάσης εργασίας. Ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός που πλειοψηφεί στην ομοσπονδία είχε ως αποτέλεσμα συνεχείς ήττες για τους εργαζόμενους.

Η κλαδική σύμβαση που υπέγραψε χωρίς καμία μέρα απεργίας ήταν αναμενόμενο να μην προστατεύσει καμία θέση εργασίας και οι αυξήσεις ψίχουλα της τάξης του 1% ήταν αυτά που την κατέστησαν επιθυμητή για τους τραπεζίτες. Στην Alpha Bank ο αντιπροσωπευτικός σύλλογος μεσολάβησε για τους όρους μεταφοράς στη CEPAL 800 εργαζόμενων, ενώ δεν δίστασε να προτείνει και απολύσεις στην τράπεζα για τους ανεμβολίαστους. Στις αρχές του 2020 η μεταφορά 500 υπαλλήλων της FPS και 400 της Eurobank στην DoValue έγινε αθόρυβα και συναινετικά, με συμφωνία που διαφήμισε η ΟΤΟΕ. Το καλοκαίρι του 2019, με την απόσχιση στην Τράπεζα Πειραιώς και την κατάληξη των διαπραγματεύσεων σε μερικές έξτρα εθελούσιες και 24 απολύσεις έδειξε το δρόμο, αφού η συμφωνία της ομοσπονδίας «άδειασε» τους συναδέλφους, που τους πρότειναν μετάθεση στην επαρχία ή εθελούσια. Η ίδια τράπεζα ανακοίνωσε πριν ούτε 2 μήνες νέα απόσχιση υπηρεσιών σε θυγατρική με μεταφορά τουλάχιστον 200 υπαλλήλων. Και η ΟΤΟΕ παρακολουθεί αμέτοχη. Δεν προκήρυξε κανέναν αγώνα για τις αποσχίσεις, λες και δεν ήταν κλαδικό ζήτημα που αφορούσε όλους.

Αρνείται να εντάξει στους κόλπους της τους ελαστικά εργαζόμενους, αφού οι ίδιες παρατάξεις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ στα πρωτοβάθμια σωματεία δεν γράφουν ως μέλη τους τους

συναδέλφους με ατομικές συμβάσεις ή τους ενοικιαζόμενους. Ούτε τα σωματεία της DoValue, που μέχρι πριν ένα χρόνο ήταν συνάδελφοι στις κλαδικές και επιχειρησιακές συμβάσεις, δέχονται να γραφτούν στην ΟΤΟΕ με νομικίστικα επιχειρήματα. Είναι οι ίδιοι που παρουσίασαν ως φοβερή κατάκτηση την άνοιξη του 2021 την ένταξη των τραπεζοϋπαλλήλων στην υποχρεωτική διενέργεια self test, μέτρο που λίγο αργότερα θα έπαιρνε καθολική ισχύ για όλους τους εργαζόμενους. Στον ξεκάθαρα αρνητικό για τους εργαζόμενους απολογισμό της προηγούμενης τριετίας, η ανάθεση της διεκδίκησης νέας κλαδικής στους τωρινούς εκπροσώπους δεν μπορεί να δημιουργήσει καμία προσδοκία, αντίθετα θα οδηγήσει σε νέα ήττα που θα παρουσιαστεί σαν άλλη μια νίκη. Αυτές οι παρατάξεις δεν μπορούν αλλά κυρίως δεν θέλουν να οργανώσουν αγώνες με απεργίες, αρνούνται τις Γενικές Συνελεύσεις των εργαζόμενων προτιμούν παζάρια στις πλάτες τους. Αλλά κι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πρέπει να απεγκλωβιστούν από τον μονόδρομο που τους παρουσιάζουν τραπεζίτες κι εργοδοτικοί συνδικαλιστές. Είναι απογοητευτική εξέλιξη ότι στις εκλογές των σωματείων μελών της ΟΤΟΕ κινήθηκαν πλειοψηφικά στην επιλογή «μια απ΄τα ίδια».

Παράλληλα, η ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ) διαφοροποιούνταν μόνο στα λόγια απέναντι στην κυβέρνηση ΝΔ, ενώ ακόμη και σήμερα προβάλει ως φιλεργατική την πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που έβλαψε ιδιαίτερα και τους τραπεζοϋπαλλήλους. Ενώ έχει σημαντικές δυνάμεις, όπως στην Τράπεζα Πειραιώς, δεν προκηρύσσει ποτέ γενικές συνελεύσεις ούτε προκήρυξε κάποια αγωνιστική κινητοποίηση ή απεργία, παρά μόνο επιδίωκε ενότητα με την ΠΑΣΚΕ και κοινό μέτωπο με τους εργοδοτικούς συλλόγους. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, έχουν υποχώρηση στη δράση τους, κάνοντας κάποιες φορές «κωλοτούμπες» επειδή «είναι δύσκολες οι συνθήκες» (συνέδριο ΓΣΕΕ, αλλαγή απεργίας 3 Ιούνη κλπ), σε Συλλόγους έχουν κάνει συμβιβασμούς για να κρατήσουν αποσπασμένους συναδέλφους (Εθνική), ενώ προβάλλουν στους εργατικούς χώρους επερωτήσεις βουλευτών του ΚΚΕ καλλιεργώντας την κοινοβουλευτική λογική αντί για τη λογική των αγώνων.

Με ταξικό ακηδεμόνευτο εργατικό κίνημα μπορούμε να πετύχουμε νίκες στο σήμερα

Από την πλευρά μας θα συνεχίσουμε να καλούμε στο δρόμο του συλλογικού αγώνα και στη χειραφέτηση των εργαζόμενων από όσους καλλιεργούν το φόβο και τη μοιρολατρία. Οι τραπεζοϋπάλληλοι δεν είμαστε ένα χωριστό κομμάτι της εργατικής τάξης που έχει την πολυτέλεια να απέχει από το σύνολο των εργατικών διεκδικήσεων. Όλοι οι αντεργατικοί νόμοι μας πλήττουν.

Σε αντίθεση με την υποταγή που έδειξε το συνδικαλιστικό κίνημα στις τράπεζες πλειοψηφικά, υπήρξαν φωτεινά αγωνιστικά παραδείγματα αυτή τη διετία. Η ανυπακοή στα lockdown, οι συγκεντρώσεις της 1η Μάη το 2020 και το 2021, το Πολυτεχνείο του 2020, οι απεργίες του Νοέμβρη 2020 και της 6ης Μάη, οι μεγάλοι και νικηφόροι απεργιακοί αγώνες των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση και την άθλια πολιτική Κεραμέως, ο μεγάλος αγώνας των υγειονομικών για δημόσια υγεία και προστασία του λαού, η οργάνωση και η νίκη των ντελιβεράδων της e-food , υπήρξαν μερικά δείγματα του άλλου δρόμου που πρέπει να ακολουθήσουμε για νίκες στο σήμερα. Σε αυτόν τον δρόμο καλούμε τους συναδέλφους, αυτόν της αμφισβήτησης και της εμπιστοσύνης στους αγώνες. Σε δυναμικούς ανυποχώρητους αγώνες που θα βασίζονται σε Γενικές Συνελεύσεις, με τους εργαζόμενους να έχουν λόγο και συμμετοχή. Με την καθημερινή τους στάση και δράση, κόντρα στη λογική της ανάθεσης.

Οι διεκδικήσεις μας:

Σημαντικές αυξήσεις στους μισθούς μας στη νέα κλαδική σύμβαση, μετά την ανατίμηση σε κάθε πλευρά της ζωής μας αλλά και την τεράστια κερδοφορία των τραπεζών. Καμία σύνδεση μισθού – παραγωγικότητας. Σύγκρουση με τη λογική των στόχων. Τέρμα στα μαύρα μεροκάματα, τις χιλιάδες απλήρωτες υπερωρίες και την υποαμειβόμενη εργασία σε κάθε χώρο δουλειάς.

Μαζικές προσλήψεις σε όλες τις τράπεζες με δημόσιους διαγωνισμούς για να καλυφθούν τα κενά. Κανένας ελαστικά εργαζόμενος στην τράπεζα και εκτός συλλογικών συμβάσεων. Κατάργηση της ενοικιαζόμενης εργασίας, ένταξη στους κανονισμούς και τις συμβάσεις όλων των ελαστικά εργαζόμενων στον χρηματοπιστωτικό τομέα και ιδιαίτερα των ενοικιαζόμενων, ενιαίες εργασιακές σχέσεις, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Όχι στις απολύσεις, «εθελούσιες» και μη, πραγματική ρήτρα μη απολύσεων στην κλαδική σύμβαση. Όχι στις αποσχίσεις, όχι στο outsourcing, καμιά μετακίνηση συναδέλφων από τις τράπεζες σε fund.

Σημαντική μείωση του χρόνου εργασίας λόγω της ψηφιοποίησης, για την άμεση δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αξιοποιώντας τις νέες τεχνολογίες, 35ωρο τώρα, με προοπτική για ακόμα μεγαλύτερη μείωση (30ωρο). Κανένα τραπεζικό κατάστημα ανοιχτό απογεύματα και Σάββατο. Απόλυτη προστασία της Κυριακάτικης αργίας. Ωράριο συναλλαγών 8:00-13:30.

Δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα. Αύξηση των εργοδοτικών εισφορών, επαναφορά των

ορίων ηλικίας, προστασία των ευνοϊκών διατάξεων των ασφαλιστικών ταμείων και κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων της τελευταίας 20ετίας. Στήριξη της μητρότητας, επαναφορά των συνταξιοδοτικών ορίων για τις μητέρες. Αυξήσεις στις συντάξεις, κατάργηση της εργατικής εισφοράς που είναι κομμάτι του μισθού μας.

Μέτωπο ενάντια στους πλειστηριασμούς, απόλυτη προστασία της Α΄ κατοικίας, διαγραφή χρεών για τα λαϊκά στρώματα και τους ανέργους, φρένο στο παράλληλο τραπεζικό σύστημα διαχείρισης κόκκινων δανείων. Έξω οι γιάπηδες και τα κυβερνητικά ρουσφέτια από τις τράπεζες. Λογοδοσία των τραπεζών για την πιστωτική πολιτική τους , όχι στην αύξηση των προμηθειών και μετατροπή των υπαλλήλων σε ασφαλιστικούς πράκτορες. Δημόσιος και κοινωνικός έλεγχος. Λειτουργία καταστημάτων σε κάθε περιοχή, όχι στον αποκλεισμό κοινωνικών ομάδων από την τραπεζική εξυπηρέτηση, όχι άλλα κλεισίματα καταστημάτων.

Ελεύθερη συνδικαλιστική δράση και δημοκρατία στους χώρους δουλειάς. Όχι στην εργατική τρομοκρατία, το διευθυντικό δικαίωμα. Όχι στα μέτρα που ποινικοποιούν τις περιφρουρήσεις των απεργιών και εντείνουν την κρατική παρέμβαση στα σωματεία.

Δημόσιο σύστημα υγείας με αύξηση εισφοράς κράτους και εργοδοτών. Προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών, άνοιγμα νέων δημόσιων νοσοκομείων, επίταξη των ιδιωτικών δομών υγείας. Όχι στα τιμωρητικά μέτρα απέναντι στους ανεμβολίαστους. Ουσιαστικά μέτρα προστασίας της υγείας χωρίς καμία δική μας επιβάρυνση, ενίσχυση των ΜΜΜ, προστασία στους χώρους δουλειάς με τήρηση των πρωτοκόλλων. Δωρεάν self test για όλους, εμβολιασμένους και μη. Κατάργηση όλων των αντεργατικών – αντιδημοκρατικών μέτρων που πέρασαν στην πανδημία.

Κατάργηση του ν. Χατζηδάκη και ανατροπή της άθλιας κυβέρνησης ΝΔ. Όχι στο ξεπούλημα και την εμπορευματοποίηση δημόσιων αγαθών (νερό, ενέργεια, μεταφορές). Όχι στη διάλυση της δημόσιας παιδείας.

Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ για τη μικρή ιδιοκτησία και τα χαμηλά εισοδήματα, ριζική μείωση των συντελεστών φορολογίας των εργαζόμενων, αύξηση του αφορολόγητου, για να πιάσει και τους τραπεζοϋπαλλήλους. Να φορολογηθούν επιτέλους το κεφάλαιο, οι εφοπλιστές και η εκκλησία.

Όχι στον πόλεμο. Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και μετανάστες. Όχι στο φασισμό και το σκοταδισμό.

Αγώνας ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος, στη λεηλασία της φύσης. Προστασία των δασών, των θαλασσών και όλων των φυσικών πόρων. Μείωση της εκπομπής αέριων ρύπων και των αερίων του θερμοκηπίου σε ρήξη με τις πολιτικές εμπορευματοποίησης του περιβάλλοντος της ΕΕ και των διεθνών καπιταλιστικών οργανισμών. Πόλεις με πράσινο, επανάκτηση των δημόσιων χώρων, κατάργηση των νόμων που «σκοτώνουν» το περιβάλλον.

Να προχωρήσουμε με σημαία τις σύγχρονες ανάγκες μας. Συλλογικά, αλληλέγγυα, αγωνιστικά.